

Jaunie rāda savus darbus

MAKSLAS UN DAĻAMATNIECIBAS SKATE AUGUSTDORFĀ

Eiropas latviešu jaunatnes kongresā, kas nule notika Augustdorfā, vispārēju ievērfbu pelnīja jauno daļamatnieku un mākslinieku darbu skate. Attēlā kongresa dalībnieki iekārto stendu. Foto A. Preiss

Kā mūsu laikrakstā jau ziņots, Eiropas latviešu jaunatnes apvienības kongresa laikā Augustdorfā notika jaunās paaudzes gleznotāju un daļamatnieku darbu skate, kurā 16 izstādītāji reprezentējās ar 81 darbu. Dominēja daļamatnieki ar saviem ražojumiem. Rūpīgi izstrādātus audumus, adījumus un izšuvumus rādīja Maija Bērziņa, Vija Brigadere, Rasma Cipule (arī Zemgales tautas tērpu), Biruta Daģe, Liliņa Klucē, Silvija Krēslīņa, Baiba Liepiņa, Ināra Ozoliņa, Lidija Pērkona, Ina Treija un Valija Valdmane, bet Uldis Trēģers bija izstādījis kuplu klāstu savu kokgriezumu.

Gleznojumus eļļā, pastelī un temperā, kā arī prāvu skaitu tušas zīmējumu bija devuši četri jaunie mākslinieki — skates iekārtotājs Benjamins Ancāns, Egons Herndorfs, Ojārs Jēgens un Gunārs Pāvuls. Skates apmeklētāju vidū bija arī mākslas vēstures studente Ausma Ercuma, kas pēc sešu sēmesu studijām Mīnsteres universitātē šinīs dienās devās uz ASV. Pēc iepazīšanās ar skatē izstādītajiem darbiem, mūsu līdzstrādnieks tai jautāja: „Ko saka paši jaunie par jaunajiem?”

Jaunās mākslas vēsturnieces spriedums ir šāds: „Egons Herndorfs, kas pirms pāris gadiem vēl gāja Augustdorfas ģimnazijā un tagad mācās Stutgartes mākslas akadēmijā, liekas, būs pats jaunākais, kam skatē eļļas gleznas. Vērojama īpatnēja, pārdomāta krāsu izvēle, zināma dro-

šība kompozīcijā. Vienīgajam pastelu zīmējumam interesantas krāsas, formai veltīta maza vērība, bet no viena darba grūti spriest par viņa veiksmi šinī virzienā. Katrā ziņā viņš savas rezerves nav izsmēlis un ir attīstības spējīgs.

Benjamīns Ancāns izstādījis daudz tušas zīmējumu un temperu. Gadu

ziņā viņš, liekas, pieder jauniešu vecākajam spārnam, savu attīstības ceļu nostaigājis, formā pārlicina, bet, šķiet, neko jaunu vairs neatklās.

Ojārs Jēgens reprezentējas ar pasaku ilustrācijām, kas ļabi atbilst teksta saturam. No vienīgā pastelkrāsas portreta grūti ko secināt.

Gunāram Pāvulam ir 25 gadi, zīmēšanas studijām viņš nododas Gēteborgā, un viņa tušas zīmējumos un skicēs redzamas Zviedrijas ainavas. Viņa interesi par skatuves glezniecību var nojaust arī dažu tušas zīmējumu apdarē.

Visi četri jaunie nav atmetuši latviešu glezniecības tradīcijas un izstādītajos darbos redzama autoru pateicība J. Soikānam, N. Strunkem un S. Vidbergam. Interesanti, ka šeit neredzam neviena mēģinājuma sekot abstraktajam virzienam. To var tikai nožēlot, jo šis virziens taču ir mūsdienu gleznotāju „bērnu slimība“, kas jāizslimo visiem.”